

... ako sa to začalo ...

Nápad uskutočniť expedíciu na Madagaskar prišiel ako väčšina dobrých vecí – nečakane a spontánne...

V projekte „Vedomostné ostrovy“, na ktorom agentúra SEA spolupracuje s Nadáciou Volkswagen Slovakia a KVANTom, ktorý vyvinul a technicky zabezpečuje funkčnosť portálu vedomostneostrovy.sk, máme maskota LEMURA – Emura. Lemur je milé zvieratko – endemit – vyskytujúce sa iba na ostrove Madagaskar...

... a ten sa nám spája buď s grófom Móricom Beňovským, alebo s klasickým popevkom „[I like to move it, move it...](#)“ zo známeho animovaného filmu Madagaskar. :)

No keď sme si náhodou vypočuli v rádiu rozhovor so Slovenkou, ktorá na Madagaskare postavila školu, zdalo sa nám ako dobrý nápad osloviť ju a povedať jej o našom projekte, kde deťom na vedomostnom ostrove vtipným spôsobom približuje vedomosti Lemur - Emur. Pani Anežka – www.anezka.org nám porozprávala svoj príbeh, priblížila Madagaskar a očarila nás svojou spontánnosťou a nadšením...

... a nápad spojiť dva vzdelávacie svety – malgašský a slovenský – bol na svete. Nemal zatiaľ ešte presné kontúry, ale už sme sa preň všetci nadchli ...

... ako to pokračovalo ...

Po stretnutí s pani Anežkou sme sa pustili do **plánovania expedície na Madagaskar, ktorú sa podarilo zrealizovať najmä vďaka KVANTu, ktorý celú cestu zasponzoroval.** Napadlo nám, že by bolo výborné, keby sa jej mohli zúčastniť nejakí učitelia a deti zo Slovenska. A pretože od jesene 2018 do jari 2019 prebiehala v projekte Vedomostné ostrovy pre všetky ZŠ na Slovensku **súťaž v tvorbe vedomostných tém**, bolo logickým krokom, že sme účasť na expedícii za Lemurom – Emurom ponúkli **vít'azovi v tvorbe Vedomostných tém.**

Dúfali sme, že súťaž vyhrá niekto sympatický a tvorivý, aby bol pre našu expedíciu prínosom a mohli

sme využiť skúsenosti víťaza pri úlohách, ktoré sme si v plánovaní expedície stanovili. Mohli by sme napríklad porovnávať vzdelávacie prostredie oboch krajín a mieru spokojnosti učiteľov a žiakov.

Keby víťaz súťaže nebol naša krvná skupina, mali sme v zálohe pripravené strašidelné príbehy o nebezpečných ochoreniach a hrôzach ostrova. Ale nemuseli sme po nich siahnuť – **súťaž vyhrala úžasná pani učiteľka Renátka zo ZŠ Stará Kremnička a vybrala si ako svoju spolucestovateľku riaditeľku školy pani Jarku.** A tím sa účastníci našej expedície rozšírili o dve skúsené a veľmi sympatické pedagogičky.

... až k reálnej expedícii ...

Keďže všetci, ktorí sme sa expedície zúčastnili, máme niečo spoločné so vzdelávaním, plán expedície to odrážal.

Navštívili sme školu, ktorú na Madagaskare v mestečku Ijely postavila Slovenka Anežka. Doniesli sme učiteľom vybavenie a učebné pomôcky, zúčastnili sme sa vyučovania, vymenili sme si skúsenosti a spoločne s deťmi v škole porovnali, v ktorej krajine sú deti a učitelia spokojnejší.

Navštívili sme tiež niekoľko Národných parkov, kde sme pozorovali lemury cez deň aj v noci

v ich prirodzenom prostredí a získali sme tak materiál na ďalšie pútavé Vedomostné témy pre projekt Vedomostného ostrova.

A okrem toho sme sa na ostrove zoznamovali so všetkým a pozorovali všetko, čo sa hýbalo, lietalo, kráčalo, plávalo, bežalo alebo len tak oddychovalo. A o všetkom sme vás informovali v špeciálnom blogu madagaskar.avv.sk. **Na výber najzaujímavejších okamihov sa môžete tešiť v týchto a nasledujúcich Kvantovinách.**

16. november

Odlet z Viedne sa trochu oneskoril, tak sme boli zvedaví, či stihneme prestup v Addis Abebe, lebo sme mali na prestup len hodinku.

Po pristátí sme v rezkom pokluse zvládli ďalšie kontroly a presun na náš gate – a stihli sme to na chlp.

Keďže základom dobrej expedície je plán, po prilete sme plánovali ... s pivom a s Dzamou ... vynikajúcim Malgašským rumom, ktorý sme mali vždy poruke počas celej expedície.

Z hlavného mesta sme vyrazili smerom na východ – smer Ijeli. Prešli sme asi 90km a trvalo to približne 3 hodiny... Okolo 20:00 sme prišli na misiú, kde nás čakala domáca atmosféra, kuracia polievka, ryža a dusené fazuľové lušky – dokonalé jedlo po vyčerpávajúcom dni.

17. november

V nedeľu ráno sa niektorým z expedície, ktorým sa podarilo napratať do auta nášho hostiteľa, miestneho pána farára z Ijely (père Fabienne), vybrali na originál africkú omšu na lazoch v dedinke Antoby Est.

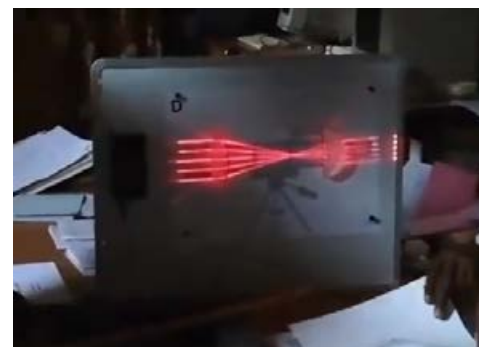
Viac [tu](#)

Poobede sme sa – skoro celá dievčenská sekcia – pustili do vybaľovania všetkého, čo sme priniesli – 230kg učebných pomôcok a školského vybavenia od KVANTu a plyšákov od ľudí....

Toto je **Lilly** – miestna učiteľka v Ijeli. Vyučuje angličtinu, adoptovala si sirotu z dediny, stará sa o svoju staručkú maminu a aj o malé hospodárstvo. Je to inteligentná mladá žena s nemiznúcim úsmevom, dobrou náladou a pohostinnosťou. Venovali sme jej náš najpredávanejší výrobok Geometrickú optickú súpravu s 5-lúčovým laserom. Pozrite sa, ako s ním vyučuje [tu](#)

18. november

Jeden z cieľov a dôvodov našej cesty na Madagaskar sa v pondelok dopoludnia naplnil. Hneď po raňajkách sme všetky veci, čo sme priniesli, a aj seba, naložili do dvoch terénnych áut a vyštartovali sme po cestách-necestách (asi viac to druhé) smerom k Anežkinej škole. Viac z darovania darčkov [tu](#)

Začali sme od najmenších – do prvého ročníka chodia už 5-ročné deti a na zotieracie tabuľky sa učia písať kriedou prvé písmenká a čísla.

Balíček s učebnými pomôckami a školským vybavením dostal aj každý učiteľ na škole a prezident školy prevzal spoločné športové vybavenie pre celú školu.

A takto sa z darčkov zo Slovenska tešili deti na opačnej strane sveta.

A takto sa tešili z nás :)

A keďže súčasťou našej expedície sú aj dve pani učiteľky zo Starej Kremničky, boli sme zvedaví, čo špeciálne si pre deti pripravili. **Doniesli fotky všetkých detí zo ZŠ Stará Kremnička, krásne darčeky a naučili sa po francúzsky spievať detskú pesničku „Hlava-ramená-kolená-palce“** a ako správne pedagogičky ju cestou na školu v aute naučili nás, a potom sme si ju spoločne zaspievali aj s deťmi. A deti sa naozaj zabávali. Po prestávke deťom zazvonilo opäť na hodinu a my sme išli ďalej.

Naši chlapci si jazdu po cestách - necestách celkom užívali ...

... a my tiež

Hneď po odovzdaní pomôcok v Anežkinej škole sme pokračovali do najbližšieho mesta Antoby, kde v nedeľu dorazil kontajner nemocničného vybavenia, ktorý vybavila Anežka, všetko vyradené z rakúskych nemocníc, ale vo výbornom stave a funkčné.

Vraj sme boli aj v telke, ale práve v čase, keď sme sa nachádzali už mimo civilizácie, elektriny aj televízneho vysielania. Tak snáď nabudúce.

EXPEDÍCIA MADAGASKAR časť_2

19. november

Po všetkých serióznych a dôstojných úlohách nás čakal presun do oblasti Andasibe, kde sú národné parky. Bola pred nami asi 5-hodinová cesta na východ cez hory (cca 150km). A nasledoval ďalší deň plný zážitkov... [tu](#)

... s Lemurom Kata...

... s Lemurom Vari červeným ...

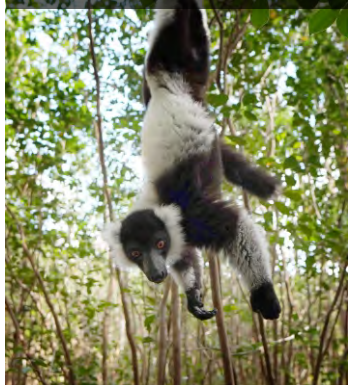
... s Lemurom Sifaka ...

... s Lemurom Bamboo ...

... s Lemurom Vari čiernobielym ...

... s Lemurom Indri - najväčším lemurom ...

Každý sme mali svojho lemura hnedého ...

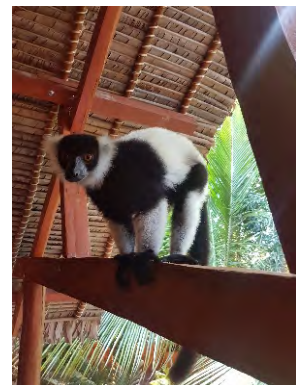
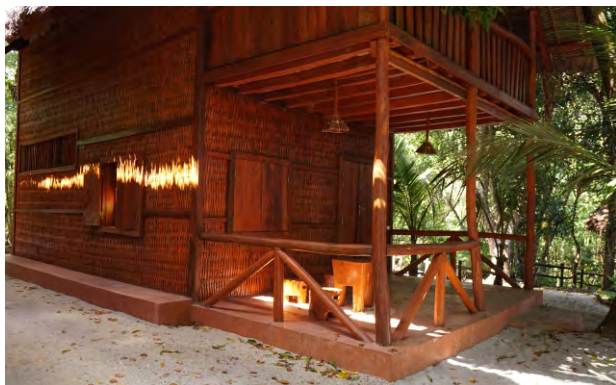

... niekto aj dvoch :)

20. november - 22. november

V stredu hneď skoro ráno sme sa vydali na ďalšiu 3-hodinovú cestu smerom na východ k jazero. Po príchode sme sa nalodili na loď a ďalej cez jazero Jasue-masai a kanál pokračovali k ďalšiemu ubytovaniu Le Palmarium ... najkrajšiemu.

Zoznamujeme sa s novými zamestnancami... pre niekoho práca snov - „odháňač lemurů“

Večer za tmy s čelovkami „poľujeme“ na nočného lemura ... no nie je krásny? :D :D

... ale zároveň sa stretávame aj s realitou ... požiarom na opačnej strane jazera ... ktorý nikoho netrápil ...

Ďalší deň nasadáme na loďku a ideme navštíviť rybársku dedinku, ktorá je pri jazero. A na druhej strane dedinky je už Indický oceán ...

Ľudia v dedinke sú jednoduchí, srdeční, usmiati a očakávajú od nás slušnosť. Že keď nám oni dovolili nazrieť do ich bežného života a fotiť si ho, tak potom my, čo sme mali to šťastie a narodili sa ako bieli „vaza“ – , že si u nich niečo kúpime – drobnosť, korálky, korenie... sme slušní a nakupujeme.

22. november - 24. november

V piatok ráno sme opustili rezort Palmarium, aby sme vzdialenosť 80km smerom k prístavnému mestu Toamasina prekonali opäť na lodi po kanáloch – prirodzených aj umelých. Príchod do mesta po vodnom kanáli je pre nás všetkých trochu vytriezvením z krásy vidieka – žiadne ilúzie – Toamasina je veľké priemyselné mesto a prístav. O [zážitkoch](#) a [ľuďoch](#) z tohto mesta si prečítajte na našom blogu.

25. november - odchod

Ešte cestou na letisko míňame na trhoch posledné ariary a už sa len lúčime, “dzamujeme” a lúčime a neveríme, čo sa dá stihnúť za 10 dní a ako sa nám môžu ľudia, ktorých sme doteraz nepoznali, stať blízkymi. Naučili sme sa toho veľa. Mne najviac utkvela v pamäti veta nášho malgašského sprievodcu: „**Vy máte hodinky, ale Malgaši majú čas...**“ Takže tento príspevok končím mottom Malgašov **MORA-MORA** (pomaly-pomaly).

Ak by Vám stále nestačilo :) a chcete o celom projekte vedieť ešte viac, pozrite si reportáž, ktorá bola odvysielaná na TV Ružinov alebo článok v Pravde.

Michaela Reichelová